

Política | Actualitzat el 20/11/2018 a les 22:11

Franquisme i presos polítics... només en blanc i negre?

Coincidint amb l'aniversari de la mort de Franco, ara fa 43 anys, Òmnium denuncia que encara perduren traces de la dictadura

Marcel Mauri i Roger Torrent, entre la cadira buida per Jordi Cuixart, en l'acte d'Òmnium | Aida Morales

Els camins que es repeteixen. Ara no són *rojos* i el país no està en guerra, però quantes (i quantes!) coses en comú. L'exili, la presó i un règim que assegurin que respira, latent i, com llavors, encara repressiu. Avui els vestigis del franquisme perduren, ha tornat a denunciar Òmnium, justament el dia que es compleixen 43 anys de la mort del dictador Francisco Franco. L'acte *Justícia pels crims del franquisme* ho recorda cada any, però aquest 20 de novembre d'una manera una mica més especial.

"Què volen aquesta gent?", es pregunta la cançó, que ha arrencat un acte vibrant que ha combinat teatre, música i parlaments. I què volen?, es qüestiona també l'entitat sobiranista, que fent memòria històrica i buscant justícia per les víctimes del franquisme, recorda amb un enorme llaç groc el seu president empresonat, Jordi Cuixart. Ell, han insistit, espera un judici "sense garanties", però la seva causa no serà envà, sinó que esdevindrà "una esmena a la totalitat al règim del 78".

I és que, segons ha assegurat el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, "avui toca lluitar des de les presons, com fa 50 anys". Llavors, ha dit, la situació es va poder superar de la mateixa manera que ara, "amb esperança, força i determinació". Aquestes paraules, però, no són seves, ha revelat, sinó de Cuixart, qui porta 400 dies privat de llibertat, conjuntament amb Jordi Sánchez. Ells ara són "víctimes de la més injusta i autoritària de les presons, la que s'imposa per silenciar aquells que

defensen les llibertats fonamentals".

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=fSOdvfpJ4ow>

I és que la situació de Cuixart i la resta de presos polítics i exiliats té ja massa paral·lelismes amb èpoques passades. La seva presó és la mateixa que van patir milers de persones arreu de l'Estat. Catalans, ha rememorat, que "es van deixar la pell per uns drets que avui, els néts de la dictadura, gosen tornar a posar en risc". L'acte ha comptat amb la presència del president del Parlament, Roger Torrent, diputats, i autoritats en matèria de justícia i memòria històrica. Però sobretots, entre tots ells, amb les veus de l'exili: paraules de Carles Puigdemont, Marta Rovira, Adrià Carrasco, Valtònyc, Lluís Puig, Meritxell Serret, Toni Comín, Clara Ponsatí i Anna Gabriel.

Després de totes aquestes, una última. Des de la presó de Lledoners, Cuixart ha enviat unes paraules que han estat llegides per Mauri: "L'Estat persegueix el mateix objectiu que el franquisme, que la llibertat d'expressió i la democràcia es podrexin a les presons". I ha continuat: "Si els homes i dones antifranquistes que ens van precedir van estar disposats a donar-ho tot per la llibertat en situacions molt més adverses, no tenim cap dret a defallir. Només hi ha una resposta col·lectiva possible. No passaran".

El franquisme en la judicatura

El franquisme a l'estat espanyol va durar 40 anys. Massa, si es compara amb altres règims autoritaris europeus, han recordat en un acte carregat d'emotivitat. Un franquisme que va aferrar-se i va aguantar, tal com l'actualitat ha fet evident en els darrers mesos. "Les reminiscències del règim franquista les veiem en la judicatura, les vam veure a la guàrdia civil, previen entre determinats sectors polítics i socials, i ara que hem posat en evidència les contradiccions del seu règim vell i caduc, ja no tenen ni la vergonya política d'amagar-se", ha denunciat Mauri.

"El feixisme no tenim dret a oblidar-lo", ha recordat citant les paraules de Neus Català el 2015. Perquè la memòria històrica "és un deure cívic", ha dit, al temps que ha donat les gràcies a totes les entitats que treballen incansablement per la memòria històrica. I ara, ha remarcat, cal que els catalans siguin "dignes i hereus" d'un país lliure, de la mateixa manera que també ho van ser Mercè Rodoreda, Pau Casals, Lluís Companys o Manuel Carrasco i Formiguera, entre molts altres.

I si el franquisme "no va aconseguir silenciar Òmnium", ha assegurat, "el judici a la democràcia que han orquestrat tampoc aconseguirà silenciar la veu de Cuixart", o la del 80% de la ciutadania que diu "prou" als empresonaments i a la repressió. Ara és el moment de continuar treballant, ha dit, i ha sentenciat: "Som el fruit de les lluites compartides, els néts dels qui no es van deixar vèncer pel feixisme. I com llavors, també ara ens en sortirem".